

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 kwietnia 2024 r.

DIH-3.707.31.2024.MU

DECYZJA DIH-3/50/2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775, z późn. zm.) dalej jako: „Kpa”, art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 312), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 1/2024 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 stycznia 2024 r. (nr akt kontroli: KUH.8361.314.2023 i KUH.8361.278.203), na mocy której na przedsiębiorcę Beatę Wójcik prowadzącą działalność gospodarczą jako wspólnik spółki cywilnej pod nazwą Firma REGINA Beata Wójcik Jarosław Wójcik Spółka Cywilna w Jędrzejowie oraz Jarosława Wójcika prowadzącego działalność gospodarczą jako wspólnik spółki cywilnej pod nazwą Firma REGINA Beata Wójcik Jarosław Wójcik Spółka Cywilna w Jędrzejowie zobowiązano do uiszczenia kwoty 1 872 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt dwa złote) stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych dwóch próbek bluzek damskich, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 3 i 18 października 2023 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej zwanego dalej: „Świętokrzyski WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili czynności kontrolne w [xxxxxxxxxxxxx], należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx] oraz [xxxxxxxxxxxxx] dalej zwanych jako: „strony postępowania”, „przedsiębiorcy”, „strony”.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie art. 3 ust.1 pkt 2 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 312) dalej jako: „ustawa o Inspekcji Handlowej”.

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej pobrali do badań organoleptycznych 6 próbek wyrobów damskich z tkanin:

- 1) bluzka damska w kolorze różowym, wielkość 40 (tabela rozmiarów), skład surowcowy 95% poliester, 5 % elastan;
- 2) bluzka damska w kolorze beżowym, wielkość 36 (tabela rozmiarów), skład surowcowy 95% poliester, 5% elastan;
- 3) bluzka damska koloru grantowego w beżowe kwiaty, wielkość 36 (tabela rozmiarów), skład surowcowy 100% poliester;
- 4) bluzka damska w kolorze zielonym, wielkość 36 (tabela rozmiarów), skład surowcowy 95% poliester, 5 % elastan;
- 5) bluzka damska w kolorze białym, wielkość 36 (tabela rozmiarów), skład surowcowy 95% poliester, 5% elastan;
- 6) bluzka damska, pepitka, wielkość 36 (tabela rozmiarów), skład surowcowy 100% poliester.

Objęte kontrolą ww. wyroby nie wykazały nieprawidłowości oraz wad dyskwalifikujących je z obrotu handlowego.

W celu dokonania oceny jakości wyrobów włókienniczych pobrano do badań laboratoryjnych próbki z 2 partii damskich bluzek:

- 1) bluzka damska długi rękaw koszulowa, kolor szary, wielkość 36 (wzrost 164/170 cm, obwód klatki piersiowej 84 cm, talia 66 cm, biodra 90 cm), skład surowcowy: 95% bawełna, 5% elastan;
- 2) bluzka damska, kolor biało-czarny, wielkość 40 (wzrost 164/170 cm, obwód klatki piersiowej 92 cm, talia 74 cm, biodra 98 cm), skład surowcowy: 95% bawełna, 5% elastan.

Pobranie próbek udokumentowano w protokołach pobrania próbek nr: 123777 oraz 123778 z 3 października 2023 r.

Wyniki badań laboratoryjnych ww. bluzek damskich, przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, wykazały, że procentowe składy surowcowe badanych obu próbek bluzek damskich były niezgodne z deklarowanymi zamieszczonymi na ich etykietach tj.:

- 1) bluzka damska długi rękaw koszulowa, kolor szary, wielkość 36 (skład surowcowy deklarowany 95% bawełna, 5% elastan) rzeczywisty skład surowcowy: 69,4% bawełna, 4,1% elastan, 26,5% poliamid (sprawozdanie z badań nr 727/2023 z 13 października 2023 r.);
- 2) bluzka damska, kolor biało-czarny, wielkość 40 (skład surowcowy deklarowany 95% bawełna, 5% elastan) rzeczywisty skład surowcowy:

- tkanina biała: 63,8% bawełna, 32,3% poliester, 3,9% elastan,
- tkanina czarna: 64,8% bawełna, 31,7% poliester, 3,5% elastan (sprawozdanie z badań nr 728/203 z 27 października 2023 r.).

Sprawozdania z ww. badań laboratoryjnych przekazał Świętokrzyski WIIH przedsiębiorcy oraz poinformował go o prawie do złożenia wniosku o zbadanie próbek kontrolnych. Przedsiębiorca przekazał oświadczenie, w którym zrezygnował z przysługującego mu prawa do przebadania próbek kontrolnych oraz poinformował, że w pozostałych partiach wyrobów zostanie zmienione oznakowanie składu surowcowego zgodnie z przekazanymi wynikami badań laboratoryjnych.

Pismem z 5 grudnia 2023 r. Świętokrzyski WIIH poinformował przedsiębiorcę, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie zobowiązania go do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych zakwestionowanych próbek tj. dwóch bluzek damskich. Jednocześnie poinformował o przysługującym jej jako stronie postępowania prawie do zapoznania się z aktami sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów, a także prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w przedmiocie poniesienia przez nią kosztów badań próbek.

Strona postępowania skorzystała z przysługujących jej uprawnień i pismem z 7 grudnia 2023 r. wniosła o odstąpienie od obciążenia ich kosztami badań laboratoryjnych. W dalszej części pisma strona postępowania wskazała przyczyny błędnego oznakowania składu surowcowego wyrobów, który jej zdaniem mógł wynikać z błędu ludzkiego lub błędnego oznakowania składu surowcowego przez producenta tkanin.

Pismem z 20 grudnia 2023 r. Świętokrzyski WIIH zawiadomił stronę postępowania o zakończeniu postępowania administracyjnego i poinformował o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 10 stycznia 2024 r. Świętokrzyski WIIH, orzekł o obowiązku uiszczenia solidarnie przez przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] oraz [xxxxxxxxxxxxx] łącznej kwoty 1 872 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt dwa złote) za przeprowadzone badania laboratoryjne dwóch próbek bluzek damskich (bluzka damska długi rękaw koszulowa, kolor szary, wielkość 36, bluzka damska, kolor biało-czarny, wielkość 40).

Pismem z 23 stycznia 2024 r. strona postępowania złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji nr 1/2024 z 10 stycznia 2024 r. Świętokrzyskiego WIIH (sygn. akt: KHU.8361.314.2023, KHU.8361.278.2023). W odwołaniu strona wniosła o umorzenie należności w kwocie 1 872 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt dwa złote) stanowiącej równowartość przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Strona uzasadniła swoje odwołanie bardzo trudną

sytuacją finansową swojego przedsiębiorstwa, wynikającą ze spadku obrotów oraz wzrostem kosztów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej którą szczegółowo opisała w piśmie z 7 grudnia 2023 r.

Pismem z 15 lutego 2024 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Pobieranie i badanie próbek produktów określone zostało w Rozdziale 6 ustawy o Inspekcji Handlowej. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Powyższa ustawa w art. 2 pkt 5, definiuje jakość, jako ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta. Zgodnie z art. 29 wspomnianej ustawy badania próbek prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne podlegające Prezesowi UOKiK, a gdy nie mogą one ich wykonać, organ Inspekcji Handlowej może zawrzeć umowę o wykonanie badań z innym wyspecjalizowanym laboratorium. Zgodnie z art. 30 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 27 kwietnia 2012 r. Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy inspekcji handlowej (Dz.U. z 2012 r. poz. 496), dalej jako: „rozporządzenie w sprawie próbek”, w przypadku prowadzenia badań przez laboratorium kontrolno-analityczne Inspekcji

Handlowej, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzenia badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

Artykuł 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1007/2011 z 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE (Dz. U. UE L 2011 Nr 272, s.1), zwanego dalej: „rozporządzeniem 1007/2011” stanowi, iż każdy wyrób włókienniczy opatruje się etykietą lub oznakowuje nazwą i zawartością procentową w masie całkowitej wszystkich włókien składowych w porządku malejącym.

Zgodnie z art. 15 rozporządzenia 1007/2011 wprowadzając do obrotu wyrób włókienniczy producent zapewnia zaopatrzenie go w etykietę lub oznakowanie oraz rzetelność zawartych na ich informacji. Kontrolowany przedsiębiorca pełni rolę producenta wyrobów, na którym ciążył obowiązek oznakowania ich z rzeczywistym składem surowcowym. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia 1007/2011 organy nadzoru rynku przeprowadzają kontrole zgodności składu surowcowego wyrobów włókienniczych z podawanymi informacjami, dotyczącymi składu surowcowego takich wyrobów.

Inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego WIIH, w toku kontroli przeprowadzonej u kontrolowanych przedsiębiorców, pobrali do badań laboratoryjnych próbki dwóch bluzek damskich: bluzka damska długi rękaw koszulowa kolor szary, wielkość 36 oraz bluzka damska, kolor biało-czarny, wielkość 40. Następnie, w celu sprawdzenia zgodności wyrobów z deklaracjami zawartymi na etykietach, próbki zostały przekazane do badań w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Wyniki badań przeprowadzonych przez ww. laboratorium zostały udokumentowane w sprawozdaniach z badań: nr 727/2023 z 13 października 2023 r. oraz nr 728/2023 z 27 października 2023 r. Badania wykazały, że składy obu próbek bluzek damskich są niezgodne z deklarowanymi na etykietach informacyjnymi tj.:

- bluzka damska długi rękaw koszulowa, kolor szary, wielkość 36 (skład surowcowy deklarowany 95% bawełna, 5% elastan) rzeczywisty skład surowcowy: 69,4% bawełna, 4,1% elastan, 26,5% poliamid,
- bluzka damska, kolor biało-czarny, wielkość 40 (skład surowcowy deklarowany 95% bawełna, 5% elastan) rzeczywisty skład surowcowy: tkanina biała: 63,8% bawełna, 32,3% poliester, 3,9% elastan, tkanina czarna: 64,8% bawełna, 31,7% poliester, 3,5% elastan.

Jak wynika z powyższych sprawozdań, po przeprowadzeniu badań mających na celu ustalenie rzeczywistego składu surowcowego wyrobu, stwierdzono, że rzeczywisty, ustalony laboratoryjnie procentowy skład surowcowy nie był zgodny ze składem surowcowym określonym w deklaracji zawartej w oznakowaniu po uwzględnieniu przepisów rozporządzenia 1007/2011. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami kontrolowany przedsiębiorca został obciążony kosztami przeprowadzonych badań stosowanie do art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Prezes UOKiK po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego przychylił się do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji i uznał, iż zasadnie nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbek: bluzka damska długi rękaw koszulowa, kolor szary, wielkość 36 oraz bluzka damska, kolor biało-czarny, wielkość 40.

Odnosząc się do argumentów wskazanych w odwołaniu, Prezes UOKiK wskazuje w pierwszej kolejności, że podstawą wydania zaskarżonej decyzji jest art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, zgodnie z którym to na podmiocie kontrolowanym spoczywa obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w przypadku stwierdzenia, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji. Obowiązek oznakowanie składu surowcowego wyrobów włókienniczych spoczywa na producencie wprowadzającym wyrób do obrotu. Kontrolowany przedsiębiorca pełni rolę producenta kwestionowanych wyrobów włókienniczych, na którym ciążył obowiązek ich oznakowania z rzeczywistym składem surowcowym. Nie mają zatem znaczenia dla sprawy okoliczności, które strona postępowania przedstawiła w odwołaniu, tj. wskazanie przyczyn błędnego oznakowania składu surowcowego wyrobów przez producentów lub omyłki pracownika, jak i trudnej sytuacji finansowej przedsiębiorstwa. Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w szeregu orzeczeń, m.in. w wyroku z dnia 15 marca 2017 r. II GSK 1663/15, przepis art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej stanowi samodzielną podstawę prawną obciążenia kontrolowanego podmiotu kosztami przeprowadzonych badań kontrolowanego produktu w warunkach przepisem określonych, a na określony wskazaną normą obowiązek należy patrzeć przede wszystkim z perspektywy przepisów tejże ustawy. Jak stanowi art. 30 ust. 1 cyt. ustawy w przypadku, gdy przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w odrębnych przepisach lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia (...) kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań (...). Analiza przywołanej normy nie nastręcza żadnych wątpliwości, że ukształtowany cytowanym przepisem obowiązek spoczywa na kontrolowanym przedsiębiorcy i wiąże się z negatywnym wynikiem kontroli znajdującego się w jego posiadaniu produktu, zaś ustawodawca nie przewidział żadnych dodatkowych warunków lub przesłanek, których spełnienie prowadziłyby do ograniczenia lub wyłączenia tego obowiązku, nie przyjął także

żadnych wyłączeń podmiotowych. Tym samym ustawodawca nie przewidział żadnej możliwości odstąpienia od obciążenia podmiotu kontrolowanego kosztami badań produktu.

Kontrolowany przedsiębiorca pełni rolę producenta kwestionowanych bluzek, na którym na ciążył obowiązek oznakowania ich z rzeczywistym składem surowcowym. Producent zapewnia, by nie było możliwości pomylenia informacji podawanych w związku z udostępnieniem wyrobów włókienniczych na rynku z nazwami włókiem tekstylnych i opisami składu surowcowego.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, zobowiązanie strony, na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o inspekcji handlowej, do uiszczenia kwoty w łącznej wysokości: 1872,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt dwa złote 00/100), jako równowartości kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych, należy uznać za prawidłowe i zgodne z prawem.

Niezależnie od powyższego, organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony (w odwołaniu podkreślono trudną sytuację finansową) może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. W przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Świętokrzyski WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której zobowiązano przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych dwóch bluzek damskich. Tym samym, decyzja organu pierwszej instancji z 10 stycznia 2024 r. (nr akt kontroli:KHU.8361.314.2023, KHU.8361.278.2023), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 powyższe koszty stanowią dochód budżetu państwa i należy je wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach w terminie 14 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia jej otrzymania.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia wynika z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329 ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxxxxxxxxxx]
  2. [xxxxxxxxxxxxxx]
  3. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej
(KUH.8361.314.2023, KUH.8361.278.2023)
- a/a